

Sygn. akt III Ca 1631/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

Sędzia SR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

Protokolant Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2018 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa W. W.

przeciwko J. S. i A. S.

o ochronę naruszonego posiadania

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 czerwca 2017 r., sygn. akt I C 1522/16

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **przywraca powodowi W. W. utracone posiadanie pasa gruntu o szerokości 0,5 metra i długości 10 m stanowiącego część działki nr (...) będącej własnością pozwanych, dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą o nr (...), położonej przy ul. (...) w G.,**

b) **zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 537 zł (pięćset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;**

2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 160 zł (sto sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Maryla Majewska SSO Magdalena Balion SSO Lucyna Morys

– Lewandowska - Hajduk - Magiera

Sygn. akt III Ca 1631/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 9 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił powództwo W. W. przeciwko pozwany A. i J. S. o ochronę naruszonego posiadania pasa gruntu o szerokości 0,5 m i długości 10 m stanowiącego część działki nr (...) i przywrócenie posiadania przez nakazanie pozwany usunięcia ogrodzenia uniemożliwiającego korzystanie z drogi.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód W. W. jest właścicielem nieruchomości położonej przy ul. (...) w G., działka numer (...), dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą numer (...). Pozwani A. S. i J. S. są właścicielami nieruchomości położonej przy ul. (...) w G., działka numer (...), dla której Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą numer (...).

Dojazd do posesji pozwanych jak i powoda stanowi droga wydzielona z nieruchomości stanowiących własność powoda, pozwanych oraz osób będących właścicielami sąsiednich nieruchomości oznaczonych jako działka numer (...).

Pozwani celem powiększenia ścieżki pomiędzy ścianą szczytową budynku a ogrodzeniem nieruchomości dokonali przesunięcia pierwotnego ogrodzenia o 1,5 m, zmniejszając tym samym pas drogi, a powiększając zagrodzoną część nieruchomości pozwanych o 45 m². Zmniejszenie pasa drogi uniemożliwiło dojazd do sąsiednich nieruchomości pojazdowi pogotowia ratunkowego oraz (...) spółki (...) zajmującej się odbiorem nieczystości komunalnych w obrębie zamieszkania pozwanych i powoda. Powód nie mógł dojechać do swojej działki samochodem dostawczym. Przed zmianą ogrodzenia przez pozwanych pojazd spółki (...) dojeżdżał do budynku gospodarczego działki numer (...). Spółka (...) nakazała powodowi, pozwany oraz sąsiadującym mieszkańcom wystawianie pojemników z odpadami komunalnymi na jezdni wzdłuż ul. (...). Pozwani cofnęli ogrodzenie o metr w głąb swojej działki. Nowe ogrodzenie powiększyło zagrodzoną część nieruchomości pozwanych w stosunku do stanu pierwotnego o 5 m². W skutek cofnięcia ogrodzenia pas drogi wynosi 2,9 m, podczas, gdy w głąbi, w kierunku działki powoda, przedmiotowa droga przewężona jest do 2,8 m. Pojazd pogotowia ratunkowego mierzy 1,99 m szerokości, natomiast pojazd spółki (...) zajmującej się odbiorem nieczystości komunalnych jest szerokości 2,3 m. Powód dojeżdża do swojej działki samochodem dostawczym. Po cofnięciu przez pozwanych ogrodzenia, pojazd spółki (...) zajmujący się wywozem odpadów komunalnych nie podjął próby wjazdu do wcześniejszego miejsca odbioru odpadów komunalnych, a to jest wysokości budynku gospodarczego usadowionego na działce numer (...).

Sąd Rejonowy w oparciu o art. 344 § 1 k.c. uznał, że nie doszło do naruszenia posiadania powoda w zakresie możliwości korzystania przez niego z pasa drogi, stanowiącej dojazd do działki, będącej jego własnością, ponieważ nadal może swobodnie przejeżdżać i przechodzić przedmiotową drogą do swojej nieruchomości, a na tym polegało jego posiadanie. Zdaniem Sądu I instancji nie stanowi naruszenia posiadania spornego fragmentu gruntu przez powoda ewentualne utrudnienie w dojeździe pojazdu wywożącego odpady komunalne do posesji powoda lub innych osób trzecich. Przed pierwszym przesunięciem ogrodzenia pojazd spółki (...) wjeżdżał tylko na początkowy fragment drogi dojazdowej do posesji powoda, to jest do miejsca jej zawężenia przy budynku gospodarczym posadowionym na nieruchomości stanowiącej własność G. G., a to działki numer (...). Dwa pisma złożone do sprawy przez spółkę (...) w połączeniu z przedstawionym przez pełnomocnika pozwanych wydrukiem zawierającym opisy gabarytów pojazdów służących do odbioru nieczystości, nie stanowią w sposób jednoznaczny by obecnie dojazd na uprzednich zasadach był niemożliwy. Po powtórny przedstawieniu ogrodzenia nie została podjęta próba dojazdu do uprzedniego miejsca odbioru śmieci. Natomiast powód realizuje posiadanie spornego kawałka drogi poprzez dojazd swoim pojazdem dostawczym do nieruchomości stanowiącej jego własność i w taki sposób korzystania ze spornego gruntu nie jest obecnie zakłócony.

Powód w apelacji zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 i 2 k.c. i art. 328 § 2 k.p.c. przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, dokonanej wybiórczo, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, polegającego na pominięciu dla oceny naruszonego posiadania faktu, że wymiary pojazdu wywożącego odpady komunalne są większe niż wskazane w uzasadnieniu i w konsekwencji błędny przyjęciu, że pojazd może dojechać do posesji powoda i nie doszło do naruszenia posiadania powoda, naruszenie art. 232 k.p.c. przez niedopuszczenie dowodu z urzędu oględzin nieruchomości, naruszenie przepisów prawa materialnego art. 344 k.c. przez błędna wykładnię polegającą na przyjęciu, że nie stanowi naruszenia posiadania spornego fragmentu gruntu utrudnienie w dojeździe pojazdów np. wywożących odpady komunalne z posesji, błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wymiary pojazdu firmy (...) wynoszą 2,9m, w związku z czym pojazd ten ma możliwość dojazdu do posesji powoda, gdy wymiary tego pojazdu wraz z lusterkami bocznymi wynoszą 3,1 m. Błędnie też przyjęto,

że zwężenie drogi wskutek przesunięcia ogrodzenia nie ma wpływu na dojazd pod posesję powoda, ponieważ za działka pozwanych droga jest węższa o 0,1 m.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy ustalił prawidłowy stan faktyczny w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności jednak należy podkreślić, że w części istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy o ochronę naruszonego posiadania ustalenia te nie były kwestionowane. Nie można jednak zgodzić się z oceną tego stanu faktycznego poczynioną przez Sąd pierwszej instancji. Sąd Rejonowy stwierdzając, iż nie doszło do naruszenia posiadania powoda w zakresie możliwości korzystania przez niego z pasa drogi pomimo jego zwężenia naruszył art. 344 § 1 k.c. Zgodnie z przepisem art. 344 § 1 k.c. przeciwko temu, kto samowolnie naruszył posiadanie, jak również przeciwko temu, na czyją korzyść naruszenie nastąpiło, przysługuje posiadaczowi roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego i o zaniechanie naruszeń. Z ochrony posesoryjnej korzysta także posiadanie służebności. Nie chodzi tu jednak o posiadanie ograniczonego prawa rzeczowego, a istnienie takiego stanu faktycznego, w którym osoba faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności (posiadacz służebności – art. 352 par. 1 kc). W niniejszej sprawie powód był posiadaczem służebności, obejmującej posiadanie w zakresie przed przestawieniem ogrodzenia przez pozwanych.

W postępowaniu w sprawach o naruszenie posiadania sąd bada jedynie ostatni stan posiadania i fakt jego naruszenia, nie rozpoznając samego prawa ani dobrej wiary pozwanego (art. 478 k.p.c.). Roszczenie to nie jest zależne od dobrej wiary posiadacza ani od zgodności posiadania ze stanem prawnym, chyba że prawomocne orzeczenie sądu lub innego powołanego do rozpoznawania spraw tego rodzaju organu państwowego stwierdziło, że stan posiadania powstały na skutek naruszenia jest zgodny z prawem.

Skoro zatem bezspornym było, że pozwani przestawili ogrodzenie i tym zawężyli szerokość drogi, z której na całej jej szerokości powód korzystał, uznać należało, że posiadanie powoda zostało przez pozwanych naruszone. Dalsze rozważania Sądu pierwszej instancji co do okoliczności czy pojazd firmy (...) ma możliwość przejazdu tą drogą czy nie nie mają w sprawie o ochronę naruszonego posiadania żadnego znaczenia.

Sąd Okręgowy, mając powyższe a uwadze na mocy art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie i orzekł jak w sentencji, zasądając również od pozwanych koszty procesu na mocy art. 98 k.p.c. za pierwszą instancję w kwocie 537zł.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążając nimi pozwanych solidarnie jako przegrywających sprawę. Na koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 160 zł.

SSR (del.) Maryla Majewska SSO Magdalena Balion SSO Lucyna Morys

– Lewandowska - Hajduk - Magiera

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku doręczyć pełnom. stron,
3. po dołączeniu dowodu doręczenia akta zwrócić Sądowi Rejonowemu.

G., 31.01.2018r.

SSO Magdalena Balion - Hajduk